

[Sønderup.]

10 tager Sigte paa at bevare de hidtil gældende Regler for Huslejhjælp samt Hjælp i det hele taget til Ikke-Forsørgere.

Ændringsforslag Nr. 9 vedrører Dispensationsbestemmelser i Forbindelse med de 3-, 4- og 5-aarige Maksima for Udbetaling af Understøttelse eller for Retten til at faa Understøttelse.

Ændringsforslag Nr. 12 angaar Afskaffelse af Arbejdskortene, medens Ændringsforslag Nr. 13 angaar en Forlængelse af den gældende Ordning.

Ændringsforslag Nr. 1 er stillet af det kommunistiske Parti, og det gaar kort ud paa, at den gældende Ordning skal have Løbetid til Udgangen af Marts Maaned 1947.

Jeg har hermed kortelig gjort Rede for Rækkevidden af de forskellige Ændringsforslag, der er stillet, og skal gaa over til at gøre yderligere nogle Bemærkninger, dels til Ændringsforslagene, dels til Arbejdsløshedsspørgsmaalet og Arbejdsløshedslovgivningen i sin Helhed.

Som det fremgaar af Betænkningen, er der i Udvalget foretaget en omfattende Undersøgelse, og selv om det Materiale, der ledsager Betænkningen, vel nok kan siges at være af mere end almindeligt Omfang, ja, saa er det kun en lille Brøkdelen af det Materiale, som Udvalget har gennemgaaet. Jeg vil da sige for mit Vedkommende, at jeg under Udvalgsarbejdet er blevet bestyret i den Opfattelse, som jeg stærkt gjorde gældende under første Behandling, at den Udformning, som Arbejdsløshedslovanordningen af 20. Marts i Fjor fik, havde sin Baggrund først og fremmest i de særlige Forhold, der var skabt og forefandtes som Følge af Tyskernes Tilstedeværelse i Landet. Der er ikke Spor af Tvivl om, at saafremt man i Slutningen af Marts Maaned i Fjor, da man vedtog de i Dag gældende Bestemmelser, havde vidst, at Tyskernes Magt i Løbet af godt og vel en Maaned Tid vilde være fuldstændig brudt, var Lovanordningen af 20. Marts aldrig blevet gennemført. For hvad var det, man vilde med Lovanordningen af 20. Marts, hvad var det, man tilsigtede med den og i øvrigt med hele den Administrationspraksis, som man satte i Værk i Forbindelse hermed, dels vedrørende Arbejdsfordelingsloven, dels vedrørende Arbejdsløshedsloven? Ja, det, man tilsigtede, var først og fremmest at skabe saadanne Vilkaar for Arbejderne, at de ikke skulde være fristede til for at opretholde Tilværelsen, for at tjene det nødvendige til deres eget og Familiens Underhold, at søge Beskæftigelse

paa de tyske Arbejdspladser. Man forstaar, at man herigennem skabte, hvad der aldrig havde været set tidligere, en Ordning, hvis bevidste Tendens var at søge at holde Arbejderne borte fra deres Arbejdspladser. Og selv om Formaalet selvfølgelig først og fremmest, og man kan vel sige afgjort, blot tog Sigte paa at holde dem borte fra de tyske Arbejdspladser, ja, saa er det jo ligetil, at Virkningerne af saadanne ekstraordinære Foranstaltninger ogsaa maatte brede sig til andre Omraader og ogsaa paa forskellig Maade — nødvendigvis, havde jeg nær sagt — maatte give sig uheldige Udslag. Det synes ogsaa — og den Opfattelse er man yderligere blevet bestyret i under Udvalgsarbejdet —, som om selve Lovanordningens Tilstedeværelse i det hele taget, men da navnlig den Praksis i Forbindelse med Administrationen, som man har gjort sig betjent af, har været i høj Grad underminerende for sunde Forhold paa netop disse Omraader.

Det, der er og maa være Lovgivningsmagtens Opgave for Øjeblikket og maa være det i saadanne Overgangstider som dem, vi for Øjeblikket oplever, synes mig at være, at vi paa hvert eneste Omraade prøver paa saa hurtigt som muligt at komme tilbage til normale Tilstande og Funktioner i det hele taget. Det er da ogsaa det, der er Formaalet med det Lovforslag, som vi behandler her i Dag, og som altsaa har Relation til Arbejdsløshedslovgivningen og Arbejdsløsheden overhovedet. I en Tid, da praktisk talt alle Erhverv tynges af Mangel paa Medhjælp, kan man ikke samtidig opretholde en Arbejdsløshedslovgivning, der saa oplagt hemmer Beskæftigelsen, som Tilfældet er med den, der er gældende i Dag. Jeg beklager i høj Grad, at man fra socialdemokratisk Side, hvorfra man jo dog altid har givet Udtryk for sin beskæftigelsesmæssige Interesse, er kommet i den Situation ikke at kunne medvirke til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse. Jeg mindes nok, da vi havde det foreliggende Lovforslag til første Behandling, hvordan man Dagen efter gennem den dertil indrettede Presse prøvede paa at bibringe Befolkningen det Indtryk, at det, det i det hele taget drejede sig om, det eneste Formaal, man havde med Lovforslaget, var at faa praktiseret en vis Form for Nedskæring. Det var, sagde man, ganske vist indsvøbt, men det, der var Baggrunden, det, der var Motivering, var ikke til at tage fejl af.

Vi erindrer ogsaa tydeligt, hvorledes det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen i